

Siyah Şapkalı Kız 3

– Sami Biber · 11 Temmuz 2020

Kurt, türküsünü bitirdikten sonra siyah şapkalı kızı yani Bengül'ü farkettiler ve aynen Orhon Seyfi Orhon'un " Kurt Masalı" şiirinde olduğu gibi bir durum ortaya çıktı. Yani şöyle:

" Titretti bir sevinç kurdu
Çıktı yol üstüne durdu"

Bengül de kurdu görmüştü.

" Bengül dedi kurt arkadaş
Öyle uzak durma yanaş
Bilirim ne diyeceksin
Açsın, beni yiyeceksin.
Ye afiyet olsun ama
Bak bir şey geldi aklıma"

Evet " Bak bir şey geldi aklıma." Demesine demişti ama kurttan kendisini kurtaracak hiç bir şey aklına gelmiyordu.

Kurt iyice yaklaştı Bengül'e. Sivri dişlerini göstererek hırlamaya başladı.

Bengül öfke ile çıkıştı kurda.

-Ulan erkek milleti değil misiniz? Hepinizin boynu altında kalsın. Biraz güzel bir kız gördüğünüz zaman hemen başlıyorsunuz hırlamaya.

Kurt teessüfle başını salladı.

-Yok be abla. Hırlamam o yüzden değil. Siyah şapka giydiğin için hırlıyorum.

-Allah Allah. Siyah şapka giymem seni niçin bu kadar rahatsız etti ki?

-Ablacığım biz kurtlar ormana giren kırmızı şapkalı kızları yeriz. Ama şapka siyah olunca dokunamıyoruz maalesef. Öyle garip ve anlamsız bir töremiz vardır. Kaç gündür aç bî ilaç bir kırmızı şapkalı kız gelsin de karnımızı doyuralım diye beklerken siyah şapkalı sen gelince gayrı ihtiyari hırlamışım; kusuruma bakmayasın.

- Hımmm demek annem siyah şapkayı bu sebeple taktı kafama.Her neyse. Sesin bayağı güzelmiş. Ben olsam senin yerinde, sokak şarkıcılığı yapıp dünyanın parasını kazanırdım böyle ormanlarda

sürüneceğime.

-Ah be ablacığım, onu da denedim ama belediyeciler ve polisler maske takmadığım için 900 TL ceza yazdılar. Maske ile de türkü şarkı söylenmiyor ki?

-Ha ha haaa. Seni kandırmışlar kardeş. 2006 senesindeyiz. Maske ile dolaşacağımız günlere daha on dört sene var.

-Vay anasını...Desene bunca zaman boşu boşuna aç kalmışız.

-Hımmmm. Çok mu açsın?

-Hem de nasıl abla. Kurt gibi açım valla.

-Ha ha haaa. Sen zaten kurt değil misin?

-Ah be abla. Ben açlıktan ne dediğimi biliyor muyum?

-Hımmmm. Ne tür gıdalardan hoşlanırsın?

-Tür ayırımı yapmam abla. Ne olursa..

-Şeyyy. Sepette bayağı yiyecek var. Bu orman havası beni de acıktırdı. Birlikte Allah ne verdiyse yiyelim mi?

-İyi de ablacığım sen o sepeti hikayeye göre yaşlı babaannene götürmen gerekmiyor mu?

-Amaaan düşündüğün şeye bak. Manyak yazar Sami Amca nasılsa uydurur bir şeyler.Hem babaanneme değil Dedem Korkut'a götürüyordum. Takma kafaya. Haydi biz karnımızı doyurmaya bakalım.

-Ya sorma abla. O manyak yazar beni bile ne hallere soktu baksana. Ceylan peşinde koşacağım burda oturmuş Şemsi Yastıman türküsü okuyorum.

Bengül sepette bulunan yiyeceklerin hepsini ormandaki bir ağacın altına boşalttı ve Kurt ile yumuldular güzelim tavuk butlarına, böreklerle, mantı ve çiğ köftelere. Yiyip içtiler, karınlar kümbet gibi oldu.

-Allah ne muradın varsa versin abla. Sayende tıka basa doydum.

-Rica ederim. Ne demek.

-Ya her şey iyi güzel de şimdi sen Dede Korkut'a ne götüreceksin? Ne var ne yok hepsini biz yedik.

-Dedim ya takma kafaya. Sami Amca uydurur bir şeyler nasıl olsa.

-İyi o zaman. Bana müsaade. Bundan sonra emrindeyim. Herhangi bir ayı seni rahatsız edecek olursa bir alo demen yeterli.

-Teşekkür ederim Kurt kardeş. Bu arada ben Bengül. Senin adın neydi?

-Ben Kurt Waldheim. Eski Avusturya Cumhurbaşkanıyım. Bakma buralarda süründüğüme. Kader işte..

-Haydi Allah işini gücünü rast getirsin Kurt Waldheim. Ama sana benden bir tavsiye: Artık bırak şu ırkçılık olayını. Neticede hepimiz kardeşiz. Bu öfke ne diye, değil mi?

-Haklısın abla. Bundan sonra " No Rachizm"

Kurt ve Bengül birbirlerine telefon numaralarını verdikten sonra sarılıp iyi dileklerde bulundular. Daha sonra Kurt " Dağlar oyy ooy yollar oyy oyyy" Diyerek sol tarafa doğru yürürken Bengül, Dede Korkut'un kulübesinin olduğu sağ tarafa doğru yürüyordu " We are the world, We are te children. " Şarkısını söyleyerek.

Derken efendim Dede Korkut'un kulübesine geldi. Elinde sepetle Bengül'ü görünce Dede Korkut'un gözleri parladı. Kim bilir ne güzel yemekler gelmişti.

Bengül sepeti masanın üzerine koyar koymaz Dede Korkut'u soru yağmuruna tuttu.

-Aaaa dedeciğim, senin kulakların niçin öyle kocaman?

Dede Korkut, hayretle elini kulaklarına attı.

-Allah Allah..Her zamanki kulağım işte. Bunun nesi kocaman?

-Yok yok görmeyeli sanki bayağı uzamış gibi.

-Kızım saçmalama. Daha bir hafta önce gördün beni.

-Valla onu bunu bilmem, bir haftada kulakların bayağı bir uzamış. Hem dikkat ettim de dişlerin de bayağı sivri senin? Hayırdır? Kime diş biliyorsun?

Dede Korkut ayna karşısına geçip protezlerine baktı. Bir acayıplık mi vardı acaba? Baktı baktı bir acayıplık göremedi. Protezleri ağzından çıkarıp eline aldı. Baktı, yine bir acayıplık yoktu.

-Yahu hep aynı protez. Bunun neresi sivrilmiş. Allah Allahh...

-Sade dişler değil ki? Senin burnun da büyümüş.

-Kızım şimdi sen bana burnu büyük mü diyorsun yani?

-Yok yani o manada değil ama burnun bayağı büyük.

-Bunları sana hep o Sami denen o manyak öğretiyor değil mi?

-Şeyyyyyy.

-Anlamıştım ben zaten. Neyse. Ne yemek getirdin bana?

Bengül, sorduğu sorularla Dede Korkut'u bir kaç dakika oyalasa da eninde sonunda bu soruyla muhatap olacağını biliyordu.

-Aman be dede. Yemek dediğin nedir ki bu fani dünyada? Etrafına bak. Bunca güzellikler varken sen hâlâ yemeğin derdindesin.

-Yani şimdi sen bana yemek getirmedi mi?

Bengül de Dede Korkut'tan öğrenmişti boy boylayıp soy soylamayı. Söyledi bakalım ne dedi?

Yemek yemek dedikleri

Biraz sudur, biraz tortu

Ben onla doyurdum kurdu

Bana seni gerek seni.

Dede Korkut yemeğin kurta gittiğini anlamıştı. O da boy boyladı soy soyladı:

Mevlam gör diyerek iki göz vermiş
Bilmem ağlasam mı, ağlamasam mı?
Dura dura bir sel oldum erenler
Bilmem çağlasam mı, çağlamasam mı?
Dedenin sırtından doyan doyana
Gönül bu oyuna nasıl dayana?
Dede muhtaç olmuş kuru soğana
Bilmem söylesem mi, söylemesem mi?

Dede Korkut'un böyle deyip ağlaması Bengül'ün yüreğine dokundu.

-Tamam, tamam ağlama. Haydi gel seni bir lokantaya götüreyim de karnını doyurayım.

Dede Korkut hemen ayağına ayakkabılarını taktı ve dede -torun birlikte güzel bir lokantaya gittiler.
Dede Korkut güzelce karnını doyurdu, akabinde üzerine karşılıklı kahve içtiler Bengül ile.

Artık kalkma vakti gelmişti. Bengül garsona seslendi.

-Sami Amca ! Bana son olarak üç adet en irisinden elma getirebilir misin?

Yaşlı garson Sami hemen üç adet iri elma getirdi.

Bengül elmanın birini kendi yedi, ötekini Dede Korkut'a yedirdi. Kalan son elmayı da Sami'nin kafasına fırlattı.

-Al bu da senin. Güzelim Kırmızı Başlıklı Kız hikayesinin canına okuduğun için.

Evet, bu hikayenin sonunda elmalar gökten inmesede biri Bengül'ün, biri Dede Korkut'un midesine, biri de Sami'nin kafasına inmişti.

----SON---

FOTOĞRAF: Anlatmaya gerek var mı? Dede Korkut ve Bengül Hikayede anlattığım gibi yemek yiyorlar.